

jeg bestemt også er for lidt, så det synes jeg er en dårlig sammenligning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jamen der er for så vidt ingen grund til, at vi taler os fra hinanden, for vi er jo alle her enige om, at der skal gøres noget ved det her område. Det, man kan diskutere, er: Hvordan gør vi noget, og hvor meget gør vi, og hvor høj skal strafferammen være? Og som jeg sagde i min ordførertale, er det min og Fremskridtspartiets vurdering, at en strafferamme på 3 år er et godt sted at lande p.t. Hvis det så viser sig med tiden, at det er for lidt, så må vi se på det igen. Men jeg mener nok, at alene det, at vi foretager en seksdobling af strafferammen, indfører en strafferamme, der er seks gange højere, end den er i dag, er dog noget af en udvidelse.

Og med hensyn til, at vi i Fremskridtspartiet havde intentioner om at fremsætte et forslag: Det har regeringen sådan set også tilkendegivet, men regeringen venter altså på et udvalg. Og jeg har tidligere i sommer hørt CD udtale, at CD også ønskede at fremsætte et forslag på det her område. Og på samme måde ønsker vi i Fremskridtspartiet det også, og grunden til, at vi ikke har fremsat det, er jo ikke, at der allerede ligger tre forslag her; det er såmænd, fordi vi ikke har nået det.

Jeg er positiv over for alle tre forslag, jeg mener, at der er noget rigtigt og noget godt i alle tre forslag, men det var ligesom for at foretage en prioritering, og det var så det, jeg forsøgte på at gøre i min ordførertale. Men det kan godt være, at det er helt overflødigt at foretage den prioritering, for alle tre forslag handler om, at vi skal gøre noget, og når vi er enige om dét, så lad os dog gøre det.

Så kan man sige, at de tre, der her har fremsat forslag, og vi andre i Folketinget, der er enige, og det vil faktisk sige os alle sammen, jo egentlig burde have sat sig om bordet og fundet ud af et fælles forslag, hvor der er en fælles linje i, hvad det er, vi vil gøre, og det kunne vi så gøre. Og hvis regeringen ikke ville være med, kunne vi, der sidder i opposition, gå sammen og sige til regeringen: Vi har ikke tålmodighed, så nu laver vi vores eget. Og jeg tror, vi godt kunne være blevet enige om et eller andet niveau at lægge os på, og så havde vi løst problemet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Børneporno er en modbydelig forbrydelse. Der sker voldsomme overgreb mod børn, for at børneporno kan fremstilles, og de bliver ødelagt for livet. Derfor er børneporno ikke bare uskyldige billeder på en skærm eller i et blad; de er bevis på, at der er blevet begået en alvorlig forbrydelse.

Og børnepornografiske billeder udveksles i stadig højere grad via e-mail, og på forskellige hjemmesider kan man også frit surfe rundt mellem dem. Men vi må indrømme, at sådan som lovgivningen ser ud i dag, er den desværre ikke i stand til at dæmpe op for de problemer, som vi er mere eller mindre magtesløse vidner til.

Regeringen med justitsministeren i spidsen er klart opmærksom på problemet; det har vi fået tilkendegivet i dag. Og man har igangsat et udvalgsarbejde om computerkriminalitet generelt, og det vil man så afvente.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang her i debatten, at når vi fra Kristeligt Folkepartis side på trods af det udvalgsarbejde, som er igangsat, har fremsat et beslutningsforslag, så er det, fordi udviklingen på edb-området foregår med rivende hast, og derfor er det i praksis umuligt at finde den endegyldige løsning gennem et udvalgsarbejde. Og vi kommer uhjælpeligt bagefter, hvis vi tøver af frygt for at lave lappeløsninger.

Dermed være ikke sagt, at vi bare skal skyde i blinde, men vi finder faktisk, at der er kommet så mange forslag frem på området her, at det er muligt at skærpe kampen for at bekæmpe børnepornografi generelt og især børneporno på nettet.

Det ene hovedelement i Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag er således at få styrket politiets efterforskningsmuligheder. Og her må man sige, at erfaringerne fra politiet viser, at det er meget svært at efterforske børneporno på Internettet. I praksis kan det være umuligt at finde frem til afsenderne af et børnepornografisk billede, fordi internetudbydere ikke har pligt til at gemme de elektroniske spor, som enhver distribution på nettet trækker efter sig – selv om en del udbydere så gør det alligevel.

Derfor foreslår vi altså, at internetudbydere skal forpligtes til at gemme deres såkaldte logfiler i 3 måneder, og det kan jeg forstå at flere af ordførerne har forståelse for.